

KNUTSELBOEKJE CONQUISTA AUGUSTUS 2020

Lieve allemaal,

Met dit boekje willen we de kinderen in Limmen veel
knutselplezier geven.

Het staat vol met leuke knutsels, kleurplaten, een recept, een
heel mooi sprookje en meer, voor jong en oud.

Print het boekje uit en ga er lekker mee aan de slag.

We wensen je er heel veel plezier mee!

Het Conquistateam

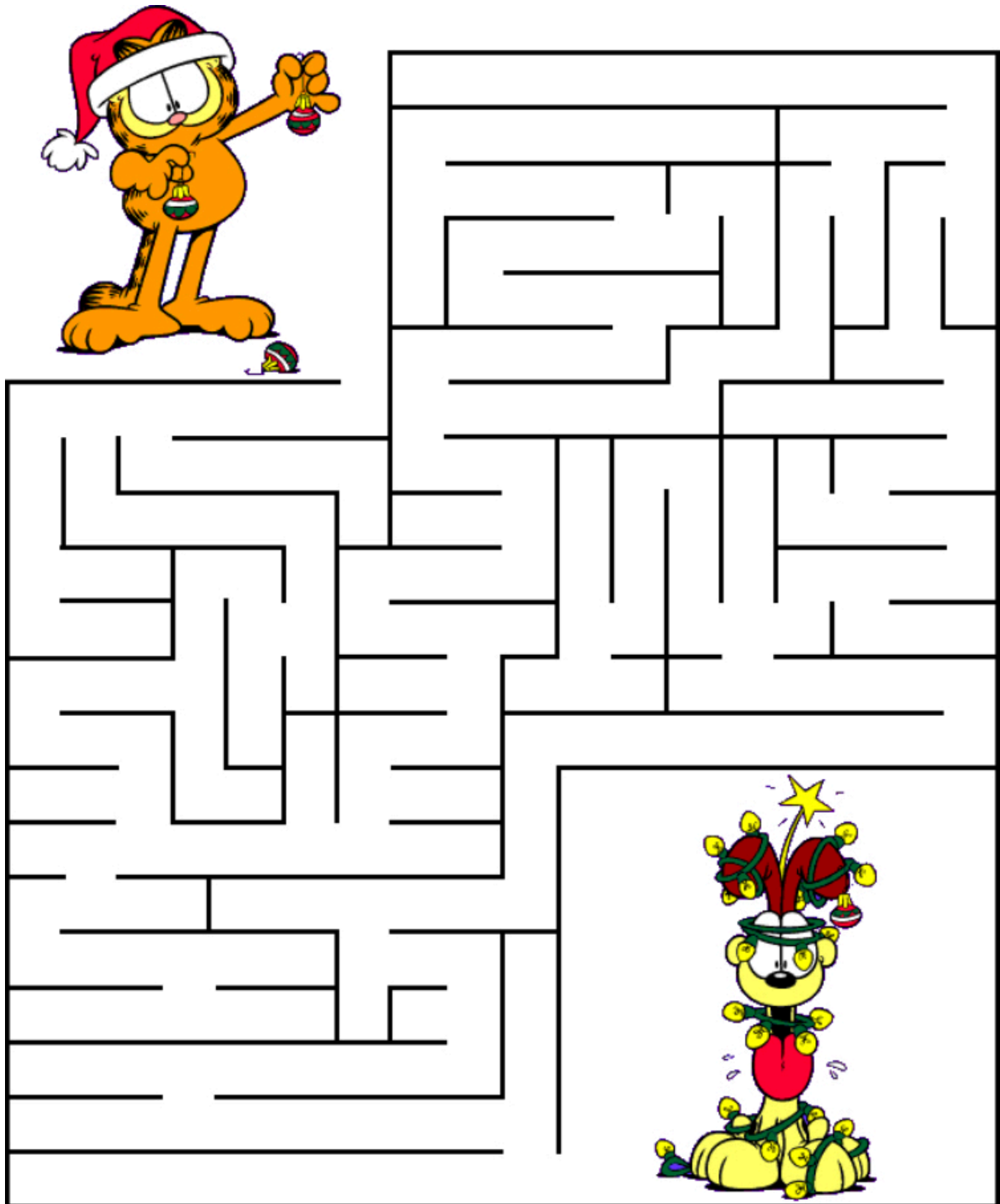

KLEURPLAAT ZOMER

DOOLHOF GARFIELD EN ODIE

Garfield en Odie zijn in de war en denken dat het kerstmis is! Maar Odie is er helemaal klaar voor. Help jij hem bij Garfield te komen?

SCHILDEREN MET STOEPKRIJT

Wist je dat je kunt schilderen met stoepkrijt? Snel, goedkoop en een middag vol plezier!

Benodigdheden:

Stoepkrijt in verschillende kleuren

Flesje water

Bakjes

Kwasten

Optie: schuurpapier of zeef

Werkwijze:

1. Rasp de stoepkrijt boven een bakje. Dit kan al heel simpel door met de stoepkrijt over de rand van het bakje te schuren. Als dit wat lastig is, gebruik dan een stuk schuurpapier. Wrijf met het schuurpapier over de krijt, en het gruis valt in het bakje. Op welke manier je ook gaat raspen, je hebt na een poosje krijtpoeder.
2. Meng nu het krijtpoeder met een beetje water. Roer er met de kwast doorheen tot er een goed smeerbaar papje ontstaat. Als de kleur niet sterk genoeg is, doe er dan nog wat van dezelfde kleur krijtpoeder bij.
3. Volg stap 1 en stap 2 voor alle kleuren stoepkrijt die je wilt. Wanneer je genoeg hebt, ga je verder met stap 4.
4. Pak een kwast, doop de kwast in de stoepkrijtverf naar keuze en schilderen maar!

DINOSAURUS EIEREN MAKEN VAN IJS

Ben jij ook zo gek op dinosaurussen? Probeer dan eens deze dino eieren van ijs na te maken. Doe wat plastic dino's in gewone ballonnen en vul ze voor een klein gedeelte met water, totdat ze de vorm van een ei hebben. Daarna bevries je de ballonnen voor ongeveer een halve dag en dan komt het leukste gedeelte: jullie mogen ze nu kapot slaan om de dino weer te bevrijden!

GRANOLA ONTBIJTREPEN

Ingrediënten voor 8 repen

- 175 gram havermout
- 50 gram walnoten
- 50 gram lijnzaad
- 50 gram pompoenpitten
- 2 eiwitten
- 50 gram extra vierge kokosolie
- 40 gram (rauwe) honing
- 2 tl kaneelpoeder
- ½ tl vanillepoeder
- Snufje zeezout
- Optioneel: 25 gram gedroogde abrikozen

Bereidingswijze

1. Verwarm de oven voor op 180 graden.
2. Hak de walnoten fijn.
3. Verwarm de kokosolie en de honing in een (steel)pannetje en roer goed door.
4. Doe alle droge ingrediënten in een kom en roer door.
Optioneel: snijd de gedroogde abrikozen in hele kleine stukjes en voeg aan de kom toe.
5. Giet het olie-honingmengsel in de kom met de droge ingrediënten en roer tot een plakkerige massa.
6. Klop de eiwitten stijf in een vetvrije kom.
7. Spatel de opgeklopte eiwitten door de granola.
8. Schep de granola in een met bakpapier beklede ovenschaal of klein bakblik en verspreid goed.
9. Druk de granola stevig aan met de bolle kant van een lepel. Zo voorkom je dat de repen na het snijden uit elkaar vallen.
10. Schuif de ovenschaal of het bakblik in de oven en bak de granola circa 20 minuten in de oven.
11. Haal de ovenschaal of het bakblik uit de oven en laat de granola volledig afkoelen voordat je deze in acht gelijke repen snijdt.
12. Bewaar de granola repen in de koelkast of vries ze per stuk in.

KLEURPLAAT

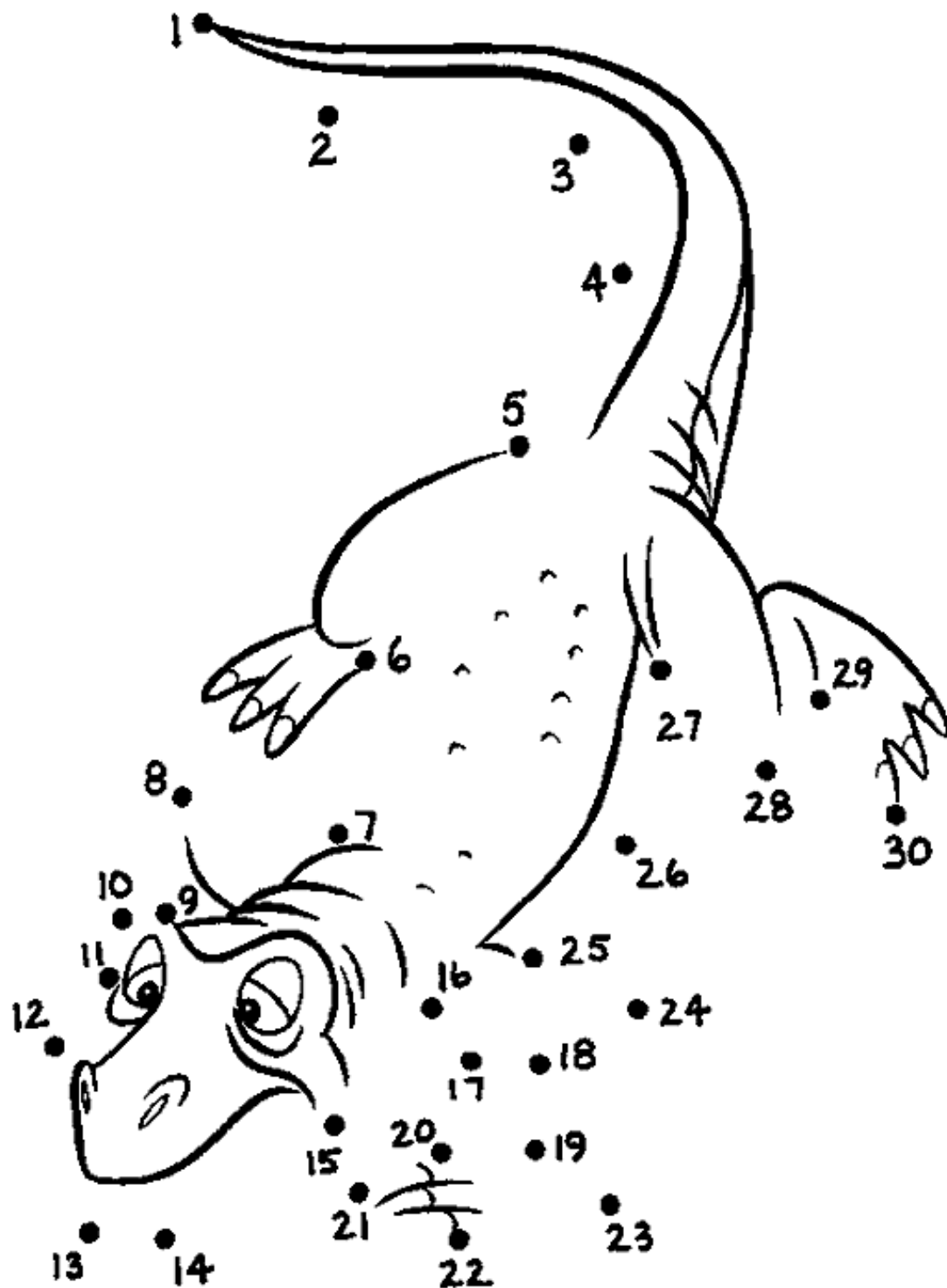
ZOEK DE VERSCHILLEN

oplossing: 1 broek, 2 jurk, 3 shirt, 4 trui, 5 hoodie en shirt

PUNT NAAR PUNT

Zie jij nu al wat dit is? Verbind de puntjes met elkaar en je weet het zeker!

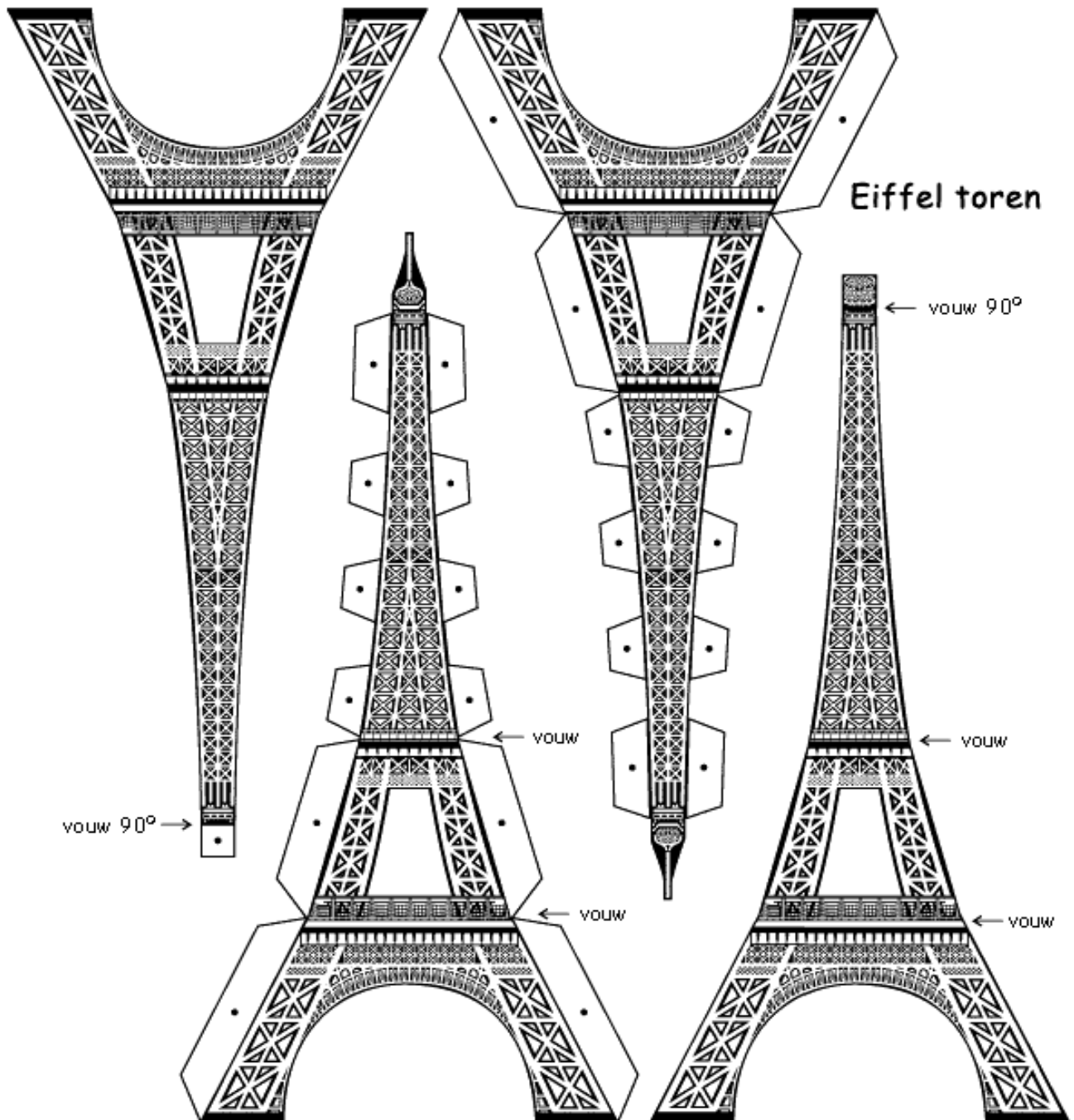
VERTALING DIEREN

De namen van de dieren staan er al in het Engels, Duits en Frans. Vul nu nog het Nederlandse woord in.

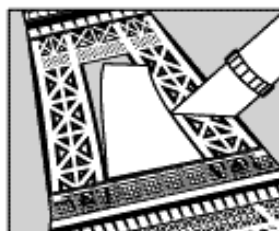
Voorbeeld	Engels	Duits	Frans	Nederlands
	Dog	Hund	Chien	
	Cat	Katze	Chat	...of....
	Cow	Kuh	Vache	...
	Horse	Pferd	Cheval	
	Pig	Schwein	Porc	
	Bird	Vogel	Oiseau	
	Fish	Fisch	Poisson	...

BOUWPLAAT EIFFELTOREN

Ben je wel een in Parijs geweest? Daar staat de mooie Eiffeltoren. Maak hem nu zelf met deze bouwplaat. Print uit op wat dikker papier/karton.

snijd deze
stukken
eruit

zo vouw
je de punt

IJSJES MAKEN VAN ZOUTDEEG

Benodigdheden:

Wit zoutdeeg, ijsstokjes, acrylverf en eventueel lak.

Werkwijze:

1.Mix de bloem en het zout door elkaar in een kom.

2.Voeg het water en de olijfolie toe en kneed alles tot je een mooie, soepele bal hebt. Is het brooddeeg te plakkerig, dan voeg je nog wat bloem toe. En als het te droog is, doe je wat water erbij.

Je hoeft het zoutdeeg niet meer te laten staan, maar kunt er gelijk mee knutselen!

3.Boetseer de ijsjes. Je kunt hele simpele maken, door alleen een dikke slang te rollen en deze op een stokje te prikken. Maar ook voor wat meer uitdaging gaan met bijvoorbeeld de Twister. Vergeet er geen ijsstokje in te prikken.

4.Bak de zoutdeeg ijsjes in de oven op 75 graden. Afhankelijk van de dikte van de ijsjes duurt het tussen de 2 – 7 uur voordat ze helemaal hard zijn. Nu kun je de ijsjes verven. En als de verf droog is, kun je ze eventueel ook nog aflakken.

DE STANDVASTIGE TINNEN SOLDAAT

Een sprookje van Andersen

Er was eens een jongetje dat op zijn verjaardag tinnen soldaatjes kreeg. Niet één, niet twee, maar vierentwintig tinnen soldaatjes. Wat zagen die soldaatjes er dapper uit! Ze droegen een prachtig uniform en hadden elk een geweertje aan de schouder. "Ze zijn net echt!" riep het jongetje blij, toen het de soldaatjes één voor één in zijn hand nam. Toen hij het laatste soldaatje vastpakte, zag het jongetje iets heel bijzonders. Het was een soldaatje met maar één been. Maar omdat het even flink rechtop stond als de andere soldaatjes, vond het jongetje hem het mooiste en dapperste van allemaal. Want op één been staan is veel moeilijker dan op twee. Net zoals de andere tinnen soldaatjes, keek het soldaatje met één been steeds recht voor zich uit, zoals het hoort voor een soldaatje dat in de houding staat.

In de speelkamer van het jongetje stond nog meer speelgoed. Er was een doos met een duiveltje erin, dat tevoorschijn sprong als het doosje werd geopend. Recht tegenover het tinnen soldaatje stond een prachtig kasteel, dat van geel karton gemaakt was. Om het kasteel heen liep een gracht met water erin, maar het was natuurlijk geen echt water. Die gracht was namelijk van spiegelglas. Het soldaatje keek naar een danseresje dat in de poort van het kasteel stond. "Ach," dacht het soldaatje, "wat zou dat danseresje een goede vrouw voor me zijn. Ze heeft ook maar één been. We zouden het best met elkaar kunnen vinden."

Het danseresje draaide al maar in het rond op haar ene been, terwijl het andere been achter de wijde rok verborgen zat. Maar dat kon het tinnen soldaatje natuurlijk niet zien. "Vanavond nog moet ik met het danseresje spreken," dacht het soldaatje. "Misschien vindt ze ook dat we met elkaar moeten trouwen."

Toen het zeven uur geworden was, werd het jongetje naar bed gebracht. Zijn verjaardag was voorbij. Voor het speelgoed in de speelkamer begon het feest nu pas goed. De beren, de poppen en de gele leeuw op wielen begonnen met de tinnen soldaatjes te stoeien. Ze waren niet boos op elkaar. Nee, nee! Want even later dansten ze samen door de kamer. Iedereen deed mee, behalve het soldaatje met één been. Het soldaatje keek nog steeds naar het danseresje in de poort van het kasteel. Maar hij was te verlegen om te spreken. Het danseresje keek ook naar hem en lachte heel vriendelijk.

Opeens schoof het haakje van het doosje met het duiveltje los en daar sprong het duiveltje in zijn narrenpak te voorschijn. "Hemel!" riep het duiveltje. "Wat maken jullie een herrie. Als het nou maar uit is." Toen zag hij het soldaatje op één been naar het danseresje kijken.

"Kijk voor je," schreeuwde hij. "Een soldaat hoort steeds recht voor zich uit te kijken." Het duiveltje was erg boos, want hij hield ook erg van het danseresje en hij kende haar langer dan de tinnen soldaat.

Het soldaatje trok zich daar niets van aan. Hij bleef maar naar het danseresje kijken en het danseresje bleef naar hem lachen. Het jaloerse duiveltje werd toen zo kwaad, dat hij een toverspreuk uitsprak. Hij zei: "De tinnen soldaat en het danseresje zullen nooit gelukkig worden." De beer gaf toen een klap op de gekke puntmuts van het duiveltje. Die dook weer in zijn doosje. De beer deed toen vlug het deksel dicht.

De volgende morgen ging het jongetje al heel vroeg naar de speelkamer en speelde met de tinnen soldaatjes. Het soldaatje met het ene been liet hij op de vensterbank liggen. Opeens kwam er een windvlaag en daar viel het soldaatje naar buiten, op straat. Het kwam met zijn ene been tussen twee stenen, zodat hij zich niet meer bewegen kon.

Opeens begon het hard te regenen. Het water stroomde snel naar de regenputten. Twee jongens kwamen voorbij en ze zagen het tinnen soldaatje rechtop staan. "Kijk eens," zei één van de jongens, "daar staat een tinnen soldaat." Ze raapten hem op en namen hem mee naar huis. Achter in hun tuin gingen ze aan de kant van de sloot zitten en maakten een papieren bootje.

Daar zetten ze de tinnen soldaat in. "Kijk, nu is hij kapitein," lachte één van de jongens. Met een stokje duwde hij het bootje naar het midden van de sloot. Opeens werd het bootje meegesleurd door de stroming van het water. Het ging al maar sneller en sneller, maar de tinnen soldaat bleef fier rechtop staan.

De twee jongens volgden hem langs de slootkant zover ze konden, maar toen verdween het bootje in het riool onder de grond.

Daar ging het niet meer zo snel. En het was er donker ook. Soms stootte het bootje tegen de stenen oever aan, maar de tinnen soldaat bleef recht staan, net als een echte kapitein. Plotseling zag het soldaatje een dikke, vette rat en een bruine kikker. Die rat woonde in het riool, maar de kikker ging net op visite bij een oude verwante van hem. Toch was het erg griezelig. "Hela!" riep de rat naar het dappere soldaatje. "Wat kom jij hier doen? Heb je wel een pas bij je? Laat eens zien. Vreemden kan ik niet in mijn riool gebruiken, hoor."

Het soldaatje gaf geen antwoord. Hij keek wel even angstig opzij. De kikker scheen het niet zo kwaad te bedoelen, want hij wuifde het bootje na tot het achter een volgende hoek verdwenen was. Het bootje kwam terecht in een groter riool, waar ook allerhande waterdieren aan de kant stonden toe te kijken. Maar niemand was zo onvriendelijk als de dikke rat.

Dit grote riool kwam uit op de zee.

"Nu is het met me gebeurd," dacht het tinnen soldaatje. Het bootje werd heen en weer geslingerd en kwam terecht in een draaikolk.

Het papier werd helemaal nat en tot overmaat van ramp kwam er een grote fles voorbij die het bootje omstootte. Het tinnen soldaatje ging mee de diepte in. Het water was erg koud. Het soldaatje vond het helemaal niet prettig, maar toch hield hij zich nog mooi rechtop. Misschien denk je wel dat het tinnen soldaatje helemaal op de bodem van de zee terechtkwam. Maar zo is het niet gegaan. Voordat het soldaatje de bodem had bereikt, kwam er een grote kabeljauw voorbij. Die had nog nooit een tinnen soldaat gezien en daarom dacht hij dat het wel een worm of zo iets kon zijn. Hap, hap, deed de kabeljauw. Hij slikte de soldaat in. En zo kwam deze in de maag van de vis terecht.

De kabeljauw merkte al gauw dat zijn honger helemaal niet gestild was met die vreemde worm. Hij begon al dadelijk uit te kijken naar gewone wormen. Plots zag de kabeljauw er zo één voor zijn bek. Als hij niet zo'n honger had, zou hij misschien tweemaal gekeken hebben voor hij deze worm opat. Hij zag niet dat de worm aan een haakje zat. En die haak zat vast aan de lijn van een hengel. Hap, hap, deed de kabeljauw. Hij slokte met één hap de worm naar binnen. En ook... het haakje. Hij schrok wel erg toen hij door de hengel naar boven werd getrokken.

De visser aan de oever van de zee was in zijn schik met deze mooie vangst. Hij borg de kabeljauw in zijn tas en ging naar de markt.

Samen met krabben, garnalen, kleine inktvisjes en sprotjes, kwam de kabeljauw in de mand van de koopman terecht. Er kwamen mensen inkopen doen en de inktvisjes waren snel weg. Even later waren ook de krabben en de garnalen verkocht. Nu was ook de moeder van het jongetje, aan wie de tinnen soldaatjes toebehoorden, op de markt en ze zocht net naar een grote mooie kabeljauw, want dat lustte het jongetje graag. Ze kocht de kabeljauw van de koopman en ging naar huis.

De kabeljauw kwam terecht op een helderwitte schaal. Die schaal stond in de keuken en de moeder begon dadelijk de vis schoon te maken. Tot haar grote verwondering ontdekte ze het tinnen soldaatje in de maag van de kabeljauw. Ze had wel gehoord dat de tinnen soldaat met het ene been zoek geraakt was. Heel even dacht ze dat dit wel eens dezelfde tinnen soldaat kon zijn. Maar dan schudde ze het hoofd. Natuurlijk niet, dat kon immers niet. De moeder kon niet vermoeden wat hij beleefd had. Ze bracht de tinnen soldaat naar de speelkamer en zette hem op tafel, precies op dezelfde plaats waar hij vroeger had gestaan.

Het tinnen soldaatje keek naar het kasteel. Gelukkig, daar stond het danseresje nog steeds. Ze was zo blij hem te zien, dat ze nog liever lachte dan vroeger.

"Nu zullen we spoedig trouwen," zei de tinnen soldaat. "Ik heb heel wat beleefd door de toverspreuk van het duiveltje. Maar dat is voorbij."

Het danseresje antwoordde niet. Ze danste in het rond van vreugde. Plotseling kwam het jongetje met zijn zusje de speelkamer binnen. Ze zagen het tinnen soldaatje met het ene been op de tafel staan. "Hij is weer terug!" riep het jongetje blij. "Hoe kan dat?" Hij pakte de tinnen soldaat op en bekeek hem langs alle kanten. Zijn zusje duwde tegen het doosje met het duiveltje. Hup! Het dekseltje vloog open en het lelijke duiveltje sprong te voorschijn. Hij tikte met zijn lange armen tegen het oor van het jongetje. Het jongetje schrok en liet de tinnen soldaat vallen, precies in de kachel. Het soldaatje begon dadelijk te smelten, maar toch bleef het zo lang mogelijk rechtop staan. Gelukkig woonde er in de speelkamer ook een goede fee en zij was niet blij met de toverspreuken van het duiveltje. Ze zwaaide met haar toverstaf en fluisterde: "Het tinnen soldaatje en het danseresje zullen ergens anders weer gaan leven en ze zullen gelukkig worden." Net op dat ogenblik kwam de moeder binnen, om het jongetje te vertellen waar ze het tinnen soldaatje had gevonden. De wind kwam de speelkamer binnen en tilde het danseresje op. Ze kwam terecht in de kachel naast het tinnen soldaatje. De goede fee lachte blij. Buiten liepen een soldaat en een meisje voorbij het raam. Eigenlijk liep het meisje niet. Ze danste. Ze keek blij naar de soldaat, die nu twee benen had. Samen liepen ze verder. En die twee leefden nog lang en gelukkig.

